

СПРАВА «КОРОЛЬ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KOROL AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 54503/08 та 7 інших заяв)

Стислий виклад рішення від 07 березня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржились за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на ненадання їм належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Крім того, вони висували й інші скарги, які також порушували питання за Конвенцією, з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду.

Розглянувши скарги заявників за статтею 3 Конвенції та беручи до уваги свою практику з цього питання, Європейський суд вказав, що у цій справі заявники не отримали вичерпної та належної медичної допомоги під час тримання під вартою, та констатував порушення цієї статті Конвенції.

Крім того, Європейський суд дійшов висновку про порушення статті 13 Конвенції у заявах № 54503/08 та № 38721/10 з огляду на відсутність у заявників ефективних національних засобів юридичного захисту щодо їх скарг за статтею 3 Конвенції.

Розглянувши інші скарги заявників у заявах № 65987/09, № 29273/10 та № 38721/10, а також посилаючись на свої висновки у справах щодо України, Європейський суд зазначив, що вони також свідчать про порушення положень Конвенції, зокрема статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою, пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю досудового тримання під вартою та статті 34 Конвенції у зв'язку з перешкоджанням ефективному здійсненню права на подання індивідуальної заяви.

З огляду на всі наявні у нього матеріали та належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції, Європейський суд дійшов висновку, що решта скарг у заявах № 25725/09, № 51967/09, № 65987/09 та № 29273/10 не виявляють жодних ознак порушень прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї, та відхилив їх як неприйнятні відповідно до пунктів 1 і 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує прийнятними скарги на незабезпечення державними органами заявників належною медичною допомогою під час тримання під вартою та інші скарги за усталеною практикою Суду, зазначені у таблиці в додатку, а решту скарг у заявах № 25725/09, № 51967/09, № 65987/09, № 29273/10 та № 38721/10 — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежною медичною допомогою під час тримання під вартою;

4. *Постановляє*, що скарги у заявах № 54503/08 та № 38721/10 свідчать про порушення статті 13 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективних національних засобів юридичного захисту щодо скарг на якість медичної допомоги під час тримання під вартою;

5. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у заявах № 65987/09, № 29273/10 та № 38721/10 щодо інших скарг за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);

6. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

7. *Відхиляє* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.»